

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення умов ведення бізнесу (дерегуляції) в аграрному секторі економіки»
(реєстр. № 6113 від 22 лютого 2017 року)**

Комітет з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 22 березня 2017 року (протокол № 57) на відповідність Конституції України проект Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення умов ведення бізнесу (дерегуляції) в аграрному секторі економіки» (реєстр. № 6113 від 22 лютого 2017 року), поданий народними депутатами України В. Є. Івченком та іншими (далі – Законопроект).

Згідно з пояснювальною запискою до Законопроекту він розроблений з метою дерегуляції господарської діяльності та зменшення точок дотику держави та суб'єктів господарювання, а також спрощення започаткування та ведення господарської діяльності, скорочення дозвільних і погоджувальних процедур, зменшення впливу державних органів на діяльність суб'єктів господарювання.

Для досягнення мети авторами пропонується внести зміни до Цивільного кодексу України, Кодексу України про надра, законів України «Про ветеринарну медицину», «Про електроенергетику», «Про ліцензування видів господарської діяльності», «Про комбіноване виробництво теплової енергії (когенерацію) та використання скидного енергопотенціалу», «Про відходи», «Про бджільництво», що, на думку суб'єктів права законодавчої ініціативи забезпечить зменшення кількості точок дотику бізнесу та держави, а також впливу державних органів на діяльність суб'єктів господарювання; гармонізацію законодавства України до законодавства ЄС; запровадження найкращого світового досвіду; спрощення започаткування та ведення господарської діяльності; скорочення та спрощення дозвільних і погоджувальних процедур.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

У Конституції України визначається, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8). Органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19 Конституції України).

Згідно з положеннями частини третьої статті 3 Конституції України держава відповідає перед людиною за свою діяльність, утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Положення статті 13 Конституції України визначають, що земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об'єктами права власності Українського народу. Від імені Українського народу права власника здійснюють органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах, визначених цією Конституцією.

Кожний громадянин має право користуватися природними об'єктами права власності народу відповідно до закону.

Власність зобов'язує. Власність не повинна використовуватися на шкоду людині і суспільству.

Держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальну спрямованість економіки.

Як зазначив Конституційний Суд України у Рішенні від 11 травня 2005 року № 4-рп/2005, юридично забезпечена можливість здійснювати правомочності щодо володіння, користування і розпорядження власника належним йому майном не може виходити за рамки, встановлені правовими нормами, що регулюють відносини у сфері власності (абзац другий підпункту 4.2 пункту 4 мотивувальної частини).

Через законодавче регулювання правовідносин власності і підприємництва держава виконує конституційні обов'язки щодо відповідальності перед людиною за свою діяльність, забезпечення захисту прав усіх суб'єктів права власності і господарювання та захисту конкуренції у підприємницькій діяльності (абзац третій підпункту 2.1 пункту 2 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 5 лютого 2013 року № 1-рп/2013).

Відповідно до пунктів 8, 12 частини першої статті 92 Конституції України виключно законами України визначаються правові засади і гарантії підприємництва, організація і діяльність органів виконавчої влади.

У Рішенні від 12 лютого 2002 року № 3-рп/2002 Конституційний Суд України зазначив, що Конституція України як головне джерело національної правової системи є також базою поточного законодавства. Вона надає

можливість урегулювання певних суспільних відносин на рівні законів, які конкретизують закріплені в Основному Законі положення (абзац перший підпункту 3.1 пункту 3 мотивувальної частини).

Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України).

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення умов ведення бізнесу (дерегуляції) в аграрному секторі економіки» (реєстр. № 6113 від 22 лютого 2017 року), поданий народними депутатами України В. Є. Івченком та іншими, не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

A handwritten signature in blue ink, consisting of several fluid, overlapping strokes that form a complex, abstract shape. The signature is positioned between the text 'Голова Комітету' on the left and 'КНЯЗЕВИЧ Р.П.' on the right.

КНЯЗЕВИЧ Р.П.